

УДК 342.951
DOI <https://doi.org/10.32782/pyuv.v2.2025.18>

Т. О. Рекуненко
orcid.org/0000-0001-7668-0581
кандидат юридичних наук, доцент,
начальник відділу забезпечення якості освіти
Харківського національного університету внутрішніх справ

АДМІНІСТРАТИВНО-ПОПЕРЕДЖУВАЛЬНІ ЗАХОДИ ЗАПОБІГАННЯ ПРАВОПОРУШЕННЯМ У ГАЛУЗІ ФІНАНСІВ

Постановка проблеми. У сучасних умовах нестабільної фінансово-економічної ситуації, викликаній як внутрішніми, так і зовнішніми чинниками, питання забезпечення фінансової безпеки держави набуває особливої актуальності. Зростання кількості правопорушень у галузі фінансів негативно впливає на ефективність функціонування державних інституцій, підриває довіру до фінансової системи та ускладнює процеси соціально-економічного розвитку. Відтак, виникає потреба у вдосконаленні механізмів превентивного впливу, зокрема шляхом ефективного застосування адміністративно-попереджувальних заходів, як одного з ключових елементів запобігання правопорушенням. Незважаючи на їхню значущість, теоретичні та практичні аспекти таких заходів у галузі фінансів залишаються недостатньо розробленими, що зумовлює необхідність комплексного наукового дослідження цієї проблематики.

Аналіз публікацій, в яких започатковано розв'язання даної проблеми. Проблематику запобігання правопорушенням у галузі фінансів досліджували такі вітчизняні науковці, як О. М. Бандурка, Ю. П. Битяк, В. К. Колпаков, Н. Р. Нижник, А. П. Олійник, І. П. Голосніченко, а також інші дослідники, які розглядали загальні питання адміністративного примусу, правового регулювання фінансової діяльності держави, функціонування органів публічної влади. У роботах цих авторів визначено сутність адміністративно-правових заходів, їх роль у забезпеченні публічного порядку та безпеки. Проте саме питання ефективності адміністративно-попереджувальних заходів як окремої підсистеми в контексті запобігання правопорушенням у галузі фінансів досліджено фрагментарно. Це свідчить про наявність наукової прогалини, що потребує поглибленого аналізу.

Метою статті є дослідження адміністративно-попереджувальних заходів як інструменту запобігання правопорушенням у галузі фінансів, а також формулювання пропозицій щодо підвищення ефективності їх застосування в умовах сучасних викликів, зокрема в період воєнного стану та економічної нестабільності.

Виклад основного матеріалу. Правова природа адміністративно-правових заходів є об'єктом активного наукового інтересу вітчизняних учених-адміністративістів. У науковій літературі це поняття досліджується з різних методологічних підходів, із наголосом як на теоретичних засадах і класифікації таких заходів, так і з урахуванням особливостей їх функціонального призначення в системі публічного управління. Наприклад, О. В. Ткаля адміністративно-правові заходи визначає як систему державно-владних прийомів та способів здійснення адміністративно-правового впливу, що здійснюється в односторонньому порядку лише у передбачених правовими нормами випадках, спеціально уповноваженими на те суб'єктами, з метою запобігання, виявлення та припинення протиправної поведінки, відвернення можливих шкідливих наслідків, відновлення правового становища та в разі необхідності притягнення винних до відповідальності [7, с. 188].

Виходячи з теорії адміністративного права, адміністративно-правові заходи поділяються на декілька видів, зокрема, заходи адміністративного припинення та адміністративно-попереджувальні заходи. Кожен з цих заходів має своє призначення, специфіку та спільні риси, що витікають з характеру управлінських функцій та є обов'язковим для виконання. Проте, нині, в науковій літературі питання адміністративно-попереджувальних заходів запобігання правопорушенням у галузі фінансів розглядається з різних аспектів. Зокрема, Г. С. Буга, акцентує увагу на необхідності нормативно-правового контролю, пруденційного нагляду, інспектування та інших заходів, спрямованих на забезпечення фінансової безпеки та профілактику правопорушень [1]. Водночас, І. І. Комарницька пропонує авторський підхід до визначення профілактики адміністративних правопорушень у фінансово-економічній сфері як багаторівневої системи заходів соціального, спеціального, індивідуального характеру. Вона підкреслює важливість виявлення причин та умов вчинення адміністративних проступків, що посягають на порядок регулювання фінансових відносин [4]. В такий

спосіб, науковці підкреслюють важливість комплексного підходу до застосування адміністративно-попереджувальних заходів у галузі фінансів, що включає нормативно-правове забезпечення, організаційні заходи та підготовку кваліфікованих кадрів для ефективної реалізації профілактичних заходів.

В цілому ж законодавець розцінює адміністративно-попереджувальну роботу як один із ключових елементів механізму забезпечення законності, правопорядку та дисципліни у державі. Така робота не лише спрямована на недопущення правопорушень, а й має превентивну функцію, оскільки дозволяє своєчасно виявляти передумови, ризики й фактори, що можуть призвести до порушення правових норм. У зв'язку з чим, в КУпАП міститься норма (ст. 6 «Запобігання адміністративним правопорушенням») [3], згідно з якою органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування, громадські організації, трудові колективи розробляють і здійснюють заходи, спрямовані на запобігання адміністративним правопорушенням, виявлення й усунення причин та умов, які сприяють їх вчиненню, на виховання громадян у дусі високої свідомості і дисципліни, суворого додержання законів України. Відповідно до ч. 2 цієї статті, органи місцевого самоврядування, місцеві державні адміністрації, забезпечуючи відповідно до Конституції України додержання законів, охорону державного і громадського порядку, прав громадян, координують на своїй території роботу всіх державних і громадських органів по запобіганню адміністративним правопорушенням, керують діяльністю адміністративних комісій та інших підзвітних їм органів, покликаних вести боротьбу з правопорушеннями [3].

Наявна система адміністративно-попереджувальних заходів запобігання правопорушенням у галузі фінансів покликана забезпечити високий рівень правосвідомості суб'єктів фінансово-економічних правовідносин, підвищити рівень прозорості фінансових процесів й сприяти зменшенню кількості таких правопорушень [8–11]. Втім, як і будь-яка превентивна діяльність, вона ґрунтується на певних принципах, з-поміж яких слід назвати такі:

1) законності – передбачає неухильне дотримання вимог Конституції України та чинних законів України всіма без винятку суб'єктами, що здійснюють діяльність щодо запобігання правопорушенням. Це означає, що усі заходи, ініційовані в межах кримінологічної політики, повинні базуватися виключно на положеннях законів або підзаконних нормативно-правових актів, без виходу за межі наданих повноважень. Недопустимим є застосування будь-яких дій або рішень, що не передбачені законодавством.

Дотримання принципу законності забезпечує легітимність та обґрунтованість усіх заходів запобігання, сприяє зміцненню правопорядку, підвищенню довіри суспільства до державних інституцій та мінімізує ризики зловживання владними повноваженнями.

2) гуманізму – уся превентивна діяльність має здійснюватися з повагою до гідності особи, з урахуванням її законних інтересів та без порушення гарантованих прав та свобод людини. При розробці та реалізації заходів запобігання правопорушенням у галузі фінансів пріоритет надається не лише досягненню ефективності, але й забезпеченню того, щоб будь-які дії не призводили до дискримінації, неправомірного обмеження свобод або надмірного втручання у життя громадян. Тобто, дотримання принципу гуманізму сприяє збереженню балансу між суспільною необхідністю боротьби з протиправністю та обов'язком держави гарантувати права і свободи кожної людини навіть у складних умовах, включаючи періоди надзвичайного чи воєнного стану.

3) гласності – передбачає відкритість і прозорість заходів профілактичного характеру. Йдеться, зокрема, про регулярне інформування суспільства через офіційні статистичні джерела та медіа щодо стау правопорушень у галузі фінансів, ужитих запобіжних заходів, а також про результати їхнього впровадження. Такий підхід сприяє підвищенню довіри громадськості до органів державної влади, формуванню правової культури та залученню громадян до участі в профілактичній роботі;

4) демократизму – означає широку участь у запобіганні правопорушенням у галузі фінансів не лише спеціалізованих органів державного контролю, а й інших суб'єктів – органів державної влади й місцевого самоврядування, підприємств, установ, громадських об'єднань і, що особливо важливо, окремих громадян. Таким чином, створюється багаторівнева система профілактики, в якій кожен суб'єкт може відігравати важливу роль у запобіганні таким правопорушенням;

5) науковості – передбачає застосування у сфері профілактики науково обґрунтованих підходів, методик і засобів, які пройшли апробацію та довели свою ефективність у практичній діяльності. Наукові досягнення повинні бути інтегровані у розроблення механізмів раннього виявлення та нейтралізації потенційних загроз у галузі фінансів.

6) диференційованого підходу – передбачає необхідність урахування специфіки окремих категорій правопорушників (їх соціального статусу, мотивів поведінки, рівня правосвідомості) та видів правопорушень. Такий підхід дозволяє забезпечити адекватну правову реакцію, інди-

відуалізувати запобіжні заходи та уникнути формалізму в застосуванні адміністративного впливу.

7) плановості та прогнозування – вимагає системного та аналітичного підходу до профілактичної роботи, що включає попереднє дослідження причин і умов вчинення правопорушень, визначення зон ризику, а також розробку і реалізацію цільових програм запобігання правопорушенням у галузі фінансів. Профілактика повинна ґрунтуватися на об'єктивних даних, статистичних висновках і довгостроковому прогнозуванні.

8) взаємодії та координації – передбачає тісну співпрацю між усіма суб'єктами, уповноваженими на здійснення заходів щодо запобігання правопорушенням. Координація дій, обмін інформацією та взаємне узгодження рішень дозволяють уникнути дублювання функцій, підвищити ефективність заходів та забезпечити цілісність профілактичної системи.

9) пріоритету переконання – використання ненасильницьких, роз'яснювальних та мотиваційних заходів перед примусовими. Адміністративний примус застосовується лише в тому разі, якщо інші способи впливу – такі як профілактичні бесіди, попередження, соціальна робота – не дали результату. Такий підхід відповідає гуманістичному спрямуванню державної політики у сфері запобігання правопорушенням [2; 6, с. 8–12].

Відповідно до вище принципів, адміністративно-попереджувальні заходи запобігання правопорушенням у галузі фінансів реалізуються органами виконавчої влади, зокрема, Національним банком України, Державною аудиторською службою тощо – у межах їх адміністративних повноважень і правозастосовної практики. Важливо підкреслити, що хоча за своєю сутністю такі заходи мають попереджувальний характер і спрямовані на запобігання адміністративним та іншим правопорушенням у галузі фінансів до їх фактичного вчинення, вони все ж носять владно-розпорядчий характер. Тобто, поєднують у собі профілактичну функцію з елементами державного примусу, що дозволяє забезпечити належний рівень фінансової дисципліни та запобігти порушенням, які можуть завдати шкоди фінансовим інтересам держави, суб'єктів господарювання або громадян [5, с. 85].

Серед основних видів адміністративно-попереджувальних заходів у галузі фінансів необхідно виокремити наступні:

1. *Контрольно-наглядові заходи* (спрямовані на виявлення правопорушень до їх фактичного вчинення шляхом перевірки дотримання фінансового та іншого законодавства).

Основні форми:

– Планові/позапланові перевірки податкових декларацій, фінансової звітності, банківських операцій.

– Моніторинг використання державних та місцевих коштів, проведення державного фінансового аудиту.

– Перевірки діяльності суб'єктів фінансового ринку (банки, страховики, фінансові компанії).

2. *Реєстраційно-дозвільні заходи* (спрямовані на легалізацію фінансової діяльності суб'єктів та недопущення до ринку недобросовісних або непрозорих учасників).

Основні форми:

– Ліцензування окремих видів фінансової діяльності.

– Реєстрація платників податків та фінансових послуг.

– Контроль при акредитації та верифікації суб'єктів.

3. *Інформаційно-просвітницькі заходи* (мають на меті формування правової обізнаності та фінансової грамотності).

Основні форми:

– Проведення роз'яснювальної роботи, тренінгів, семінарів.

– Публікація методичних матеріалів.

– Розвиток сервісів для громадян (електронні кабінети, онлайн-довідники).

4. *Застереження та офіційні попередження* (застосовуються у разі виявлення ознак правопорушень без притягнення до відповідальності).

Основні форми:

– Оголошення письмових попереджень.

– Винесення приписів або вимог про усунення порушень.

На нашу думку, нагальним кроком для покращення адміністративно-попереджувальних заходів запобігання правопорушенням у галузі фінансів є підбір та підготовка кваліфікованих кадрів, особливо для органів, які здійснюють контроль та нагляд за діяльністю учасників фінансового ринку, зокрема, фінансових установ. Це питання набуває особливої актуальності в умовах постійних змін у фінансовій сфері, які диктуються як внутрішніми, так і зовнішніми факторами, такими як глобалізація фінансових ринків, розвиток нових фінансових інструментів і послуг, а також швидкий прогрес у технологіях, зокрема, у сфері цифрових фінансів.

Професіоналізм кадрів є одним із основних чинників, що безпосередньо впливає на якість та результативність адміністративно-правових заходів, спрямованих на запобігання правопорушенням. Якщо органи контролю та нагляду не будуть достатньо кваліфікованими, вони можуть не лише не виявити правопорушення на ранніх етапах, але й створити сприятливі умови для

шахрайства, відмивання коштів або інших фінансових зловживань. Тому необхідно запровадити систему постійного підвищення кваліфікації та навчання працівників органів контролю, де особлива увага має бути приділена сучасним методам виявлення правопорушень, знанню новітніх фінансових інструментів та технологій, а також розвитку навичок взаємодії з іншими суб'єктами правозастосування. Крім того, важливим є не тільки підбір кадрів, але й їх спеціалізація, зокрема, в залежності від того, які аспекти фінансового ринку контролюються. Наприклад, для органів, що здійснюють нагляд за кредитними установами, повинні бути фахівці, які мають глибокі знання у галузі банківської діяльності та кредитування, а для контролю за страховими компаніями – спеціалісти з питань страхування та ризик-менеджменту. В цьому контексті необхідно створити структури, які б дозволяли працівникам органів контролю зосереджуватись на специфічних сферах фінансової діяльності, що дозволить забезпечити більш високий рівень професіоналізму і глибше розуміння всіх аспектів роботи суб'єктів фінансового ринку.

Не менш важливим є також забезпечення комплексного підходу до підготовки кадрів, що включає як теоретичні знання, так і практичні навички. Оскільки фінансовий ринок швидко змінюється і виникають нові виклики, навчальні програми мають бути адаптовані до цих змін. Наприклад, зростаюча роль цифрових фінансів (як криптовалюти, так і різних інструментів фінансових технологій) потребує включення до навчальних курсів аспектів, пов'язаних з блокчейн-технологіями, кібербезпекою та цифровими активами. Також важливим є розвиток навичок аналітичного мислення, яке дозволяє не лише оцінити ситуацію на фінансовому ринку, але й передбачити потенційні ризики та розробити стратегії для їх усунення. Одним із аспектів, який також не можна ігнорувати, є мотивація кадрів, особливо в умовах високих вимог до їхньої професійної діяльності. Кваліфіковані кадри повинні бути мотивовані до постійного професійного росту, досягнення високих результатів у боротьбі з правопорушеннями у галузі фінансів. Важливим інструментом для мотивації є належні умови праці, гідна заробітна плата та соціальні гарантії, а також системи стимулювання за досягнення високих результатів у роботі.

Зважаючи на наведені обставини, нами вважається доцільним розробити та запровадити *Концепцію запобігання правопорушенням у галузі фінансів на 2025–2030 рр.* Такий нормативно-правовий акт мав би слугувати стратегічним документом, який визначає основні цілі, засади та напрямки державної політики у сфері

адміністративно-правового попередження правопорушенням.

На нашу думку, проєктована Концепція повинна включати такі основоположні структурні елементи:

1. Мета та завдання Концепції, орієнтовані на формування ефективної системи запобігання правопорушенням галузі фінансів.

2. Визначення основних проблем, які наявні в чинному нормативно-правовому забезпеченні та практиці діяльності суб'єктів, що реалізують адміністративно-попереджувальні заходи запобігання правопорушенням.

3. Напрями удосконалення механізмів діяльності суб'єктів адміністративного впливу та органів державного нагляду (контролю), включаючи оновлення відповідного законодавства, впровадження єдиних стандартів реагування та моніторингу.

4. Визначення відповідального суб'єкта, уповноваженого на координацію реалізації положень Концепції, а також контроль за її виконанням.

5. Очікувані результати реалізації Концепції, включаючи механізми моніторингу та оцінювання ефективності застосування адміністративно-правових заходів.

Система оцінювання результатів реалізації адміністративно-правових заходів має включати щорічне збирання та аналіз звітів правоохоронних, наглядових, контрольно-ревізійних органів, розгляд скарг громадян, а також моніторинг судової практики у відповідній сфері. На основі зібраної інформації повинні формуватися аналітичні звіти, які міститимуть рекомендації щодо вдосконалення системи заходів запобігання правопорушенням та регулярно доводитимуться до відома громадськості через офіційні джерела.

Окремої уваги заслуговує питання інвестиційного клімату у галузі фінансів. Формування сприятливих умов для залучення інвестицій, як внутрішніх, так і іноземних, прямо пов'язане з рівнем правової визначеності, ефективністю захисту прав інвесторів і гарантіями дотримання законності. У зв'язку з цим, пропонується розробити та ухвалити *Програму захисту прав і законних інтересів учасників фінансового ринку до 2030 року*, яка стане логічним продовженням реалізації Концепції та забезпечить нормативне підґрунтя для створення стабільного інвестиційного середовища в Україні.

Висновки. Забезпечення фінансової безпеки держави, стабільності ринку, захисту фінансово-економічних інтересів громадян та державних інституцій вимагає не тільки оперативних і каральних дій, але й системної, превентивної політики. Серед всього спектру адміністративно-правових заходів, спрямованих на забезпечення фінансової безпеки України, особливою

значущість набувають адміністративно-попереджувальні заходи, оскільки, вони виступають не лише інструментом реагування на потенційні загрози, а й важливою профілактичною складовою загальної системи державного управління. Реалізація таких заходів уповноваженими органами влади дозволяє своєчасно виявляти та нейтралізувати передумови правопорушень, що є критично важливим в умовах підвищеного ризику, особливо в період воєнного стану. Саме тому їх інтеграція у правові та управлінські механізми має стати стратегічним пріоритетом.

Література

1. Буга Г. С. Заходи адміністративного примусу у сфері діяльності небанківських фінансових установ. *Аналітично-порівняльне правознавство*. 2022. № 1. С. 131–136. URL: <http://journal-app.uzhnu.edu.ua/article/view/258564/255342>
2. Кантор Н. Ю. Адміністративно-правовий механізм запобігання правопорушенням у сфері економіки як основа забезпечення економічної стабільності держави. URL: <https://science.lpnu.ua/sites/default/files/journal-paper/2017/may/2093/vnulpurn20158249.pdf>
3. Кодекс України про адміністративні правопорушення: Закон від 7 груд. 1984 р. № 8073-X. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/80731-10>
4. Комарницька І. І. Запобігання правопорушенням засобами адміністративного права у фінансово-економічній сфері. *Вісник Національного університету «Львівська політехніка»*. Серія: «Юридичні науки». С. 135–147. URL: <https://science.lpnu.ua/law/all-volumes-and-issues/volume-9-number-335-2022/prevention-offenses-means-administrative-law>
5. Комзюк А. Т. Адміністративний примус в правоохоронній діяльності міліції в Україні: дис. ... докт. юрид. наук: 12.00.07. Х., 2002. 408 с.
6. Лукинов І. Методи і засоби державного регулювання економіки перехідного періоду. *Економіка України*. 1999. № 5. С. 8–12.
7. Ткаля О. В. Проблеми поняття адміністративно-правових заходів. *Приватне право в умовах глобалізації: ключові проблеми модернізації сучасного права: збірник наукових праць / за ред. П. М. Шапірка, І. Г. Оборотова*. Миколаїв: Ліон, 2015. С. 187–192.
8. Коваленко О. В. Адміністративно-правові засади відповідальності за правопорушення у підприємницькій діяльності: дис. ... докт. філософ. Суми. 2023. 231 с.
9. Комзюк А. Т. Заходи адміністративного примусу в правоохоронній діяльності міліції: поняття, види та організаційно-правові питання реалізації: монографія. Х., 2002. 336 с.
10. Коломєєв Т. Класифікація заходів адміністративно-правового примусу. *Право України*. 2003. № 2. С. 20–32.
11. Тенкач Л. А. Теоретико-практичні аспекти створення класифікації заходів адміністративного примусу у сфері обігу засобів захисту рослин. *Порівняльно-аналітичне право*. 2014. № 6. С. 230–233.

Анотація

Рекуненко Т. О. Адміністративно-попереджувальні заходи запобігання правопорушенням у галузі фінансів. – Стаття.

У статті наголошено, що в сучасних умовах фінансово-економічної нестабільності, спричиненої як внутрішніми, так і зовнішніми факторами, питання забезпечення фінансової безпеки держави набуває особливої значущості. Зростання кількості правопорушень у сфері фінансів не лише негативно впливає на ефективність функціонування державних інституцій, але й підриває довіру до фінансової системи, ускладнюючи реалізацію стратегічних завдань соціально-економічного розвитку. У цьому контексті особливої актуальності набуває вдосконалення механізмів превентивного впливу, зокрема через ефективне застосування адміністративно-попереджувальних заходів як одного з ключових інструментів запобігання фінансовим правопорушенням.

Автором здійснено дослідження адміністративно-попереджувальних заходів як важливого інструменту у системі забезпечення фінансової безпеки України. Зазначено, що з огляду на сучасні загрози фінансово-економічній безпеці держави, серед яких важливе місце займає зростання кількості правопорушень у галузі фінансів превентивні адміністративні заходи набувають особливої актуальності. Визначено правову природу та призначення адміністративно-попереджувальних заходів, а також розглянуто їх місце в системі адміністративно-правового впливу.

Особливу увагу приділено аналізу принципів реалізації таких заходів уповноваженими суб'єктами, зокрема органами фінансового контролю, податковими, митними органами й іншими інституціями. Розкрито потенціал зазначених заходів у запобіганні правопорушенням, що можуть завдати шкоди державному бюджету, інтересам громадян і фінансовій стабільності. Окремо підкреслено важливість адаптації адміністративно-попереджувальних заходів до умов воєнного стану, коли ризики зловживань у галузі фінансів значно зростають.

На основі аналізу законодавства, наукової літератури та практики запропоновано напрями удосконалення механізмів адміністративної превенції у галузі фінансів. Зокрема, обґрунтовано необхідність прийняття Концепції запобігання правопорушенням у галузі фінансів, Програму захисту прав і законних інтересів учасників фінансового ринку, у тому числі й необхідність розширення повноважень контролюючих органів, підвищення рівня професійної підготовки кадрів, а також запровадження цифрових технологій у сфері фінансового моніторингу.

Ключові слова: попередження, заходи, контроль, принципи, запобігання, правопорушення, галузь, фінанси, безпека.

Summary

Rekunenko T. O. Administrative preventive measures for the prevention of offenses in the financial sector. – Article.

The article emphasizes that in the current conditions of financial and economic instability caused by both internal and external factors, the

issue of ensuring the financial security of the state is gaining particular importance. The increase in the number of offenses in the financial sector not only negatively affects the effectiveness of the functioning of state institutions, but also undermines trust in the financial system, complicating the implementation of strategic tasks of socio-economic development. In this context, improving the mechanisms of preventive influence is of particular relevance, in particular through the effective use of administrative preventive measures as one of the key tools for preventing financial offenses. The author conducted a study of administrative preventive measures as an important tool in the system of ensuring the financial security of Ukraine. It is noted that given the current threats to the financial and economic security of the state, among which the increase in the number of offenses in the field of finance occupies an important place, preventive administrative measures are gaining particular relevance. The legal nature and purpose of administrative preventive measures are determined, and their place in the system of administrative legal influence is also considered.

Particular attention is paid to the analysis of the principles of implementation of such measures by authorized entities, in particular financial control bodies, tax, customs authorities and other institutions. The potential of these measures in preventing offenses that may harm the state budget, the interests of citizens and financial stability is revealed. The importance of adapting administrative preventive measures to the conditions of martial law, when the risks of abuse in the financial sector increase significantly, is particularly emphasized.

Based on the analysis of legislation, scientific literature and practice, directions for improving administrative prevention mechanisms in the financial sector are proposed. In particular, the need to adopt the Concept for Preventing Offenses in the Financial Sector, the Program for Protecting the Rights and Legitimate Interests of Financial Market Participants, including the need to expand the powers of regulatory authorities, increase the level of professional training of personnel, and introduce digital technologies in the field of financial monitoring, is substantiated.

Key words: prevention, measures, control, principles, prevention, offenses, sector, finance, security.